

Fjarbúgvarnir halda seg ekki vera í toppvenjing

10-mannafor: Manningin á Eysturoyingi heldur seg ekki vera so væl fyrri nú, sum teir vóru á norðoyastevnu í fjør

Tað ljóðaði undan norðoyastevnu, at bæði teir á Havnarbatunum og teir umborð á Vestmenninginum ætlaðu ser at bjóða Eysturoyinginum av í kappingini um fyrsta plássið hjá tíggju-mannaforinum, men í fyrstu atløgu varð hetta av ongum. Eysturoyingur legði seg framum hinar bátarnar beinanvegin. Plasingin hjá hinum bátunum skifti eitt sindur inn eftir vanni í Klaksvík, men sigurin var rættuliga sannførandi, og tað var ongantíð talan um, at nakar skuldi skala FM vinnararnar frá í fjør.

Um tað fer at eydnast hjá Eysturoyingi at endurvinnna allar seks FM róðrarnar, sum teir vunnu í fjør, fer tíðin at vísa, og tað er bæði tengt at venjingarstøðuni umborð á Eysturoyingi og umborð á hinum bátunum.

Hava ikki toppað enn

Men skulu vit trúgva bátsformanninum umborð á Eysturoyingi, so kann tað fara at verða torført hjá hinum manningunum at vinna á fóroyameistarunum.

Ludvík Justinussen eitur bátsformaðurin á Eysturoyingi, og hann heldur ikki, at teir eru ikki so væl fyrri nú, sum teir vóru um somu tíð í fjør:

– Í fjør vandu vit út í eitt frá flaggdegnum av, og á norðoyastevnu kendu vit okkum at vera í toppformi. Tað gjørdi vit ikki leygardagin, tí vit hava ikki vant

nóg nógv. Vit flotaðu bátin flaggdagin, men dagin eftir fóru vit niður á Scillyoyggjarnar, og vit vóru burtur í meiri enn eina viku. Tað vil við øðrum orðum siga, at vit hava bara vant við Eysturoyinginum í fyra vikur, og tað er ikki nóg nógv fyrri at vera í fullari venjing. Sjálvandi fingi vit nakað burturúr kappingvingini á Scillyoyggjunum, men talan var um heilt øðrvísi róður og harvið um heilt øðrvísi venjing, enn tað, sum skal til, tá vit róga í Fóroyum.

Sundalagsstevnan verður um trigger vikur, og tá roknar bátsformaðurin á Eysturoyingi við, at teir vera í fullgøðari venjing.

– Ein av manningini býr í Klaksvík, og tað hevur gjørt tað eitt sindur ólagaligt at venja. Tað er meiri enn so komið fyrri, at vit bara hava verið átta til venjingar, sigur Ludvík Justinussen. Hann róði við Eysturoyingi fyrri ferð í fjør, og tað vil við øðrum orðum siga, at hann veit ikki um annað enn at vinna.

Saman við honum eru allir teir somu, sum vunnu so nógv í fjør, burtursæð frá einum manni, sum er í Afrika.

Eysturoyingurin var longu sunnudagin at síggja á Skálafjørðinum, og tá vit spyrja bátsformannin, um hann ikki kvigur fyrri, at tað verður torført at halda huginum í topp, tá tað er so langt millum FM kappróðrarnar, so tykist hann vera fullvísir:

– Tað er so sera stuttligt og spennandi at venja og róga, tá tað gongur so mikið væl, sum tað hevur gjørt hjá okkum, síðani vit fingi bátin, so tí eri eg als ikki bangin fyrri.

Høvdu alla tíðina tak á

Beint eftir startskotið í Klaksvík tóktist tað sum um Havnarbaturnar leyp avstað, men eftir tey fyrstu

tøkini hevði Eysturoyingur fingið stavnin framum, og har vóru teir liggjandi.

– Hóast talan var um fimtan hundrað metra mál, so róðu vit sum um málið var tvey tusund metrar. Sjálvandi kennist tað lættari, tá tú alla tíðina sært aftur á hinar bátarnar, og um teir høvdu bjóðað meiri av, enn teir gjørdi, so eri eg ikki í iva um, at vit høvdu verið føri fyrri at givið okkum meiri, heldur Ludvík Justinussen, sum ásannar, at av tí, at teir sjálvir ikki

mettu seg at vera so væl fyrri á norðoyastevnu, so var eitt sindur av fjáltri á teimum undan róðrinum, men fjáltrurin fór skjótt burtur.

Vit kunnu undir øllum umstøðum staðfesta, at tað tykist sum um teir umborð á Eysturoyingi eru fullir í sjálvsáliti. Spurningurin er so, hvussu stórir móttøðumenn teir fara at vera hjá sær sjálvum – sovorðið spókir altíð fyrr ella seinni hjá teimum, sum vinna nógv – og hvussu tað verður við kappingini frá hinum

bátunum.

Tíggjumannaforini eru ikki so mong, sum tey plaga at vera, men talan er um bátar, sum ofta hava vunnið áður, og eina ferð man fara at bragða hjá teimum aftur, sum ikki vunnu í Klaksvík. Um tað verður í ár fara teir sjálvir at avgera – saman við fjarbúgvunum umborð á Eysturoyingi! **jh**

Vælnógdir eysturoyingar eftir loknan róður á norðoyastevnu. Eysturoyingur vann allar róðrarnar í fjør, og leygardagin hildu teir fram, har teir sleptu

Jarnbardur var mest sannførandi av øllum

6-mannafor kvinnur: Bátarnir, sum venja á Havnarvág, endaðu fremstir, men tær umborð á Jarnbardi høvdu roknað við størri móttøðu

Mest sannførandi vinnarin í øllum kappróðrunum á norðoyastevnu í ár var Jarnbardur, mannaður við kvinnum.

Jarnbardur, sum lá næst vestastur (hann hevði trý talið uppi, men var næst vestastur, tí tær á Stráluni settust aftur vegna sjúku) lögdu seg á odda beinanvegin, tá bátarnir komu á Kósabrúnna, vóru tær leysar av hinum bátunum, og á málinum var munurin øktur til í minsta lagi tríggjar og

kanska fyra bátslongdir.

Næstu kappingarneytarin hjá Jarnbardi vóru Lómur av Argjum og Gongurólviur hjá Havnar Róðrarfelag, og tað vil við øðrum orðum siga, at tað vóru teir tríggir bátarnir, sum venja á Havnarvág, sum vunnu trý tey fremstu plássini, men tað var lítil kapping, tí á málinum var Lómur leysur av Gongurólvi.

– Vit ætlaðu okkum at vinna, men vit høvdu roknað við at fingið meiri mót-

støðu, enn vit fingi. Vit høvdu roknað við, at vit skuldu togast um oddaplássið inn á málið, men so-leiðis gekk tað ikki. Tað var skjótt, at vit sóu aftur á hinar bátarnar, og vit kendu alla tíðina, at vit høvdu tak á tí.

Hetta sigur Katrin Olsen, bátsformaður umborð á Jarnbardi. Kvinnurnar umborð á Jarnbardi hava drúgar royndir í kappróðri. Fimm teirra vóru við í fjør, tá tær vunnu bæði á

Skálafjørðinum og í Vági, ein, sum var við í 1997, tá tær vunnu FM, er komin umborð aftur, og ein hevur ród í fleiri ár við fimm-mannaforum.

Í fjør var Hvessingur úr Hvalvík/Streymnesi FM vinnari, men í ár hevur tað ikki eydnast hjá teimum í Sundalagnum at manna bátin:

– Tað er spell. Vit høvdu fegnar vilja havt tær við í kappingini og vunnið á teimum, sigur Katrin Olsen.

Hon veit eisini at siga, at fyrireikingarnar til kappróðrarárið hava verið eitt sindur torførar hjá teimum:

– Tað eru bara tær vikur síðani báturin hjá okkum var klárur. Tí hava vit verið noyddar at vant við átta-mannaforinum Knørr, sum ikki er mannaður í ár. Summar halda, at tað er ein fyrimunur, at vit hava vant við stórum báti, og aðrar halda tað ikki, men vit mugu bara staðfesta, at á norðoyastevnu vísti hetta seg ikki at vera til bága fyrri okkum.

Hóast fremstu bátarnir

allir so at siga venja í sama sjógv, so er tað bara á stevnunum, at teir kappast móti hvørjum øðrum:

– Vit kapprógva viðhvørt móti 5-mannaforinum, men vit róga ongantíð móti Lómi og Gongurólvi uttan í FM róðrunum. Men eg skal ikki siga, at vit ikki lúra eitt sindur eftir hvørjum øðrum, sigur bátsformaðurin á Jarnbardi, sum vann FM í 1991, 1992, 1993 og aftur í 1997. Men enn heldur formaðurin, at tað er alt ov tíðliga at tosa um, hvussu tað verður við FM í ár. **jh**